

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nazwa wskaźnika	7.3.1 Energochłonność pierwotna PKB
Cel Zrównoważonego Rozwoju	Cel 7. Czysta i dostępna energia
Zadanie	7.3 Do 2030 roku podwoić wskaźnik wzrostu globalnej efektywności zużycia energii.
Definicja wskaźnika	Energochłonność gospodarki jest relacją krajowego zużycia brutto energii do wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych z 2000 r.
Jednostka prezentacji	kgoe/euro (w cenach stałych z roku 2000)
Dostępne wymiary	ogółem
Wyjaśnienia metodologiczne	Wskaźnik określa ilość energii zużytej do wytworzenia jednostki PKB. Zmniejszenie energochłonności mówi o tym, że mniej energii potrzeba do wyprodukowania tej samej wielkości PKB i wiąże się ze wzrostem efektywności energetycznej. Krajowe zużycie brutto energii prezentuje ilość energii niezbędnej do zaspokojenia wewnętrznej konsumpcji jednostki geograficznej i obliczane jest w następujący sposób: pozyskanie energii pierwotnej + odzysk paliw + import + zmiana zapasów — eksport — bunkier. Obejmuje pięć rodzajów paliw (wraz z pochodnymi): węgiel, energię elektryczną, ropę naftową, gaz ziemny i energię ze źródeł odnawialnych. Kgoe — kilogram oleju ekwiwalentnego — stosowana w bilansach międzynarodowych jednostka miary energii. Oznacza ilość energii, jaka może zostać wyprodukowana ze spalenia jednego metrycznego kilograma ropy naftowej. Jedna tona oleju ekwiwalentnego równa jest 41,868 GJ lub 11,63 MWh.
Źródło danych	Główny Urząd Statystyczny
Częstotliwość i dostępność danych	Dane roczne; od 2010 r.
Uwagi	
Data aktualizacji danych	20-07-2022
Data aktualizacji metadanych	21-07-2020